

Torroella de Montgrí, 6 de gener de 1923

Preu
de subscripció:
4'50 ptes. l'any
Un número:
20 cts.

Redacció i
Administració:
= A l'enen
Montgrí =

Per l'homenatge a Mossén Rexach

La idea de celebrar un homenatge a Mossén Baldri Rexach, l'eximí pedagog català del segle XVIII, rector de Sant Martí d'Ollers (Girona), ha prèns una gran volada.

La figura de Mossén Rexach, en els nostres dies, té fora la força d'un símbol: és el símbol del seny català en la pedagogia: representa la veu del sentit comú pel que es refereix a l'ensenyament en les escoles, el qual ha de fer-se *en la llengua natural del poble* on les escoles són enclavades.

Així, doncs, resta ben clar que el significat d'aquest homenatge que hom prepara a tot Catalunya i a totes les terres de llengua catalana, és aquest: **AFIRMAR EL PRINCIPI QUE L'ENSENYAMENT HA DE FER-SE EN LA LLENGUA DEL POBLE.**

Vol dir això que en l'escola només s'ha d'ensenyar que la llengua materna? De cap manera! Quan un hom proclama que en les escoles enclavades en terres de parla catalana, per exemple, l'ensenyament ha de fer-se en català, no vol dir que s'exclouï l'ensenyament del castellà, del francès, de l'idioma que sigui; sinó que, precisament per aprendre millors els altres idiomes, aquests s'han d'ensenyar en llengua catalana, perquè aquesta és la més coneguda i la que millor pot servir d'instrument per aprendre coses menys conegudes o desconegudes del tot.

No es tracta, doncs, d'una qüestió d'amor propi o de caire polític; es tracta d'una qüestió de sentit comú pedagògic, es tracta del profit dels alumnes.

Que el principi de l'ensenyament en llen-

gua materna no és cap argucia partidista o política apareix ben clarament considerant quines són les entitats que ho proclamen.

Aqueixes entitats són les que proposen i inviten a l'homenatge: els «Amics de la Instrucció», de Barcelona, iniciadora; Associació Barcelonina de Mestres Oficials; Associació Provincial de Mestres de Girona; Associació Provincial de Mestres Nacionals de Barcelona; Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dòna; Associació de Mestres joves; Comissió de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona; «El Magisterio Gerundense»; Butlletí de Mestres; Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana; «Magisterio Turraconense»; Federació de Mesires Oficials; Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de l'Indústria; Consell de Pedagogia de la Mancomunitat; «Magisterio Leridano».

Firmant la convocatòria aqueixes entitats, va celebrar-se, fa uns dies a Barcelona, una magna reunió d'associacions pedagògiques i culturals, aplegant-se'n-hi cent trenta, de diferents indrets de Catalunya, assistint-hi també, representants d'associacions obreres, artístiques, científiques, deportives.

En aqueixa reunió parlaren diversos representants; i feu us de la paraula també el president de l'Associació Provincial de Mestres de Barcelona, el senyor Martínez Avellan, el qual no és català, precisament, i parlà en la seva llengua, com és molt natural, que és la castellana, dient: «Dejad, que la lengua de Cervantes venga a asociarse a un coro de alabanzas en la lengua de Verdaguer, para honrar la memoria del ilustre pedagogo Mosén Rexach, propulsor de lo que es norma y convencimiento

de mi vida, esto es, que la enseñanza debe darse a los niños en su propia lengua ».

Fets els parlaments i canviades impresions, la magna assemblea acordà, per unanimitat, insistir en la idea de l'homenatge, invitant-hi totes les terres de parla catalana.

Invitar els Ajuntaments, entitats pedagògiques, mestres, societats de cultura, acadèmies, etc. a que s'adhereixin a l'homenatge.

Celebrar el febrer vinent (per haver-se escaigut en febrer la mort de l'il·lustre mestre) una gran manifestació cultural (manifestació-homenatge) a Girona, on Mossén Baldiri Rexach estudià la seva carrera, i col·locar una placa en la casa de Sant Martí d'Ollers, on, durant cinquanta anys, feu de mestre d'estudi; així com celebrar un acte en el lloc de sa naixença, a Solius.

Nomenar el Comitè organitzador, compost de les entitats ja esmentades, per tots els actes que s'hagin de celebrar i per recollir les iniciatives que se li vulguin adreçar.

Nosaltres, des d'aquest moment, ens hi adherim de tot cor, i invitem a les corporacions populars i públiques, professionals, pedagògiques, culturals, i de tota mena, que s'hi adhereixin, també.

Les adhesions han d'ésser trameses, a nom del Comitè Organitzador, a Barcelona, Plaça de Santa Ana, núm. 4.

Per la restauració del Contrapàs

(Entrevista amb l'avi)

Tota la premsa catalana s'ha fet resó de a campanya empresa pel benemèrit Ateneu Empordanès de Barcelona en pró de la restauració del contrapàs. Coneguda de tothom la creació d'un Comitè, l'ànima del qual és el prestigiós crític musical En Salvador Raurich (Salvatore) de mants indrets surten veus entusiastes que venen a col·laborar a la tasca empresa.

Amb motiu d'una visita a Torroella du-

rant el passat estiu, En Salvatore va endevinar que la nostra vila era lloc assenyatíssim per extreure'n fets viscuts i dades verídiques, les quals donarien llum per a anar de ple a la restauració de la clàssica dansa. A aital fi, va constituir-se un Comitè Comarcal al qual tenim l'honor de pertinenèixer.

La feina a fer pel comitè és molt vasta. Ultra la recopilació de dades i del recull de tot ço que puga tenir quelcom d'interés, cal ensemps laborar per la creació d'un museu folk-lòric musical; així com anar a la constitució d'un grup contrapassista. Aquesta secció anirà a càrrec del bon amic i company En Joan Tauler, cap de « colla » del grup sardanista « Dansaires del Montgrís » que amb tant d'èxit va pendre part al concurs de Sardanes que celebrà la ciutat de Olot el dia 15 del prop-passat agost.

Per la nostra part, i a l'objecte de correspondre als deures contrets en acceptar un lloc en el Comitè, ens proposem entreviuar a tots aquells testimonis vivents que encara ens resten, úniques fonts naturals d'on han de brollar les veritables ensenyances.

Posar-nos en acció hi experimentà una joia intensa, tot va ser hu. Púix havíem trobat el poderós motiu de dirigir-nos a un ser estimadíssim, per a recullir aquella paraula que hom tan venera i la podem transportar en el lloc que's conserva més perdurablement. Es tracta no res menys que del bo del meu avi, que amb els seus 80 i pico es manté encara en joventut heroica. Ço fa que no minvi el seu esperit de llibertat i ara com suara és un ocell de bosc. L'ambient casolà l'asfixiaria.

Altament; les múltiples ocupacions ens esclavitzen i sovint impossibiliten el compliment de les aficions més volgudes.

No podia fallar. Feia dies que l'esperàvem amb ànsia. La diada de Sta. Llúcia, la festa popular de les modistes; amb motiu de les balles a plaça, el bo de l'avi es faria visible i entreviuable.

Així fou. I en començar la tenora a llençar un cant ploricó que el tiple responia amb una riota, creuàrem amb l'avi les primeres paraules.

—Noi; sembla que em vulguis trasbucar la testa recordant-me fets de 60 anys enrera.

—Si que puc dir-te—per referències, ei—que el Contrapàs era antigament cantat i ballat en no sé quines festes religioses. I que més tard, els capellans el treien del temple, per no sé tampoc quina mena d'es-crúpols. Desde aleshores el vegérem a la plaça.

—Cantant si, cantant. El recordo com si fos ara. Fèia així:

A la vostra galta sagrada
Falsament Judes hi ha besat;
I els jueus amb gran crudeltat.

Clams espantosos. Clams rigurosos.

A casa de Nas fou crucificat.

(Quin grat fèia oír la cantarella del bo del meu avi.) (Que era pastosa la melodia d'aquell Contrapàs).

—Tres ne ballàvem. Els religiosos que t'he dit, el Sardà i un altre de més curt que en deiem «La pessigòia». Aquest era de xerinola. Els dies d'en Carnestoltes sobre tot, quines cantades! Ja't diré com fèia:

Ai noies del bon jornal
Sempre penso amb la botella.
Ai noies del bon jornal
Penso sempre amb el barral.

—Jo pla que sé de qui era fet. Ni aquest ni els altres. No ens hi fixàvem en això.

—«La Lira» els tocava. Aquesta cobla d'ara, que és més vella que el «nà» a peu.

—Sempre m'ha agradat més el Contrapàs que la sardana. Era més guapo. En valia mil.

—Com tu sabs, el Contrapàs no era una rodona com la sardana, sinó una renglera de balladors. El del «cap» i el de la «qua», eren els amos que diguéssim. Era un honor tan gran ésser «cap i qua» que es reser-

vava per les autoritats; l'arcalde en primer terme. El que passava era que aquests per no deslluir-lo, oferien el seu lloc als mellors balladors. A Torroella els grans contrapassistes eren en Joan de l'Horta d'en Pla i en Rafel Bou (El barquer); Donava gust de veure'ls dansar!. Així que la cobla donava el primer toc, entraven a la plaça el «cap i qua». Els pabordes o sien els administradors de la festa, mentres aquells dansaven, els anaven a cercar les balladores que havien demanat. Fos quina fos. Maldament triéssin la senyora més vistosa de la vila. Aquesta distinció no es podia rebutjar. Si alguna hagués donat xasco, l'haurien escarnida i ireta de la plaça.

—Ja s'en guardaven pla bé de dir que no. Si totes s'hi fonien per ballar del bras del «cap i qua». Una volta aparellats, entraven en el rengle tots els altres balladors!. Ai d'aquell que comencés a ballar abans que el «cap i qua». Te vaig a contar un cas, perquè vegis ben clar el respecte que el Contrapàs es mereixia:

Era a Snt. Andreu d'aquí aprop; diada de la festa major. La plaça fornida de gent. Al anar a tocar el Contrapàs, tres tipus de Garrigàs que allavors treballaven al carril, es presenten a la plaça aparellats, amb l'intent de posar-se a ballar abans que el «cap i qua». Adonar-sen la gent, hi caure un xàfec de cops de puny i garrotades, va ésser joc de poques taules. Ja hi va ésser l'espès i menut!. No més te diré, que com va quedar la plaça desembarassada, el sòl era plè de gavinets i gaiatos. Fins i tot va sonar algun tret. Si els de Garrigàs no arriben a escabullir-se, el poble de Snt. Andreu estava tant revoltat que n'hauria fet peces menudes. Més tard va dir-se que aquells tres escandalosos els ficarien a presiri.

— Me dones una forta alegria al dir-me que el volen ressucitar. Prò noi t'haig d'ésser franc, me sembla que us costarà molt de portar-ho a cap. El jovent d'avui és molt aixarriat. Que no veus què passa

amb la sardana? Això no és ballar; és fer-se un mateix l'encamalleta.

—Es clar que a Torroella hi ha elements per tot. Jo per la meua part, deixant de banda els 84 que ja em comencen a atuir, estic disposat a ajudar en lo que puga. Si volen que balli, ballaré. O ballarem millor dit. Perquè és de creure que arreplegaré tota la gent del meu braç. I ballarem tots plegats fins que arribem a endestrar aquests joves.

Ja no el vaig voler molestar més. Aquelles darreres paraules valien un tresor. Com mai m'havia arribat al cor el bo del meu avi. La seva figura venerable passava pel meus ulls com un símbol; aquell esperit viu; la parla cadenciosa; la lluisor dels ulls; l'expressió del rostre; la rojor de les galtes, de pell curtida per les soleiades; la llarga festa rematada per la fresca barretina... Què més voleu com a símbol d'una raça?

JOSEP CASTELLS

Torroella de Montgrí—gener de 1925.

Conservació de Monuments

A Torroella de Montgrí va a procedir-se, a càrrec de l'Ajuntament d'aquella població, i segons plans del director del Servei de Conservació i Catalogació de Catalunya, a la restauració del convent de Sant Agustí.

Es tracta d'un edifici compost de quatre passadissos, situats al voltant d'un claustre. Aquest és obra de la segona meitat del segle XVII (acabada en 1689), estant constituït per columnes a la toscana, damunt d'un sócol i arcades semicirculars; tot és de pedra curósament treballada.

Trobant-se en estat de ruina sostres i cobertes existia el perill d'un enderrocament general, atenent que el convent està situat dintre el terme de la població.

El Servei, des de fa temps tenia ja previst

el cas, havent estudiat un projecte de restauració, habilitant l'edifici per a grup escolar. Les dimensions i orientació del solar permeten obtenir una solució satisfactòria.

Aprovats els plans pel Municipi, s'ha obert últimament un concurs entre operaris d'aquella localitat per a la realització d'una gran part del projecte, havent-se començat ja les obres.

SPORTIVES

AL CAMP DE L'UNIO SPORTIVA BISBALenca

El dia de Nadal, el club Deportivo Montgrí va efectuar una visita a la veïna ciutat de La Bisbal. Acompanyaven als jugadors una forta representació de nostra entitatportiva i un gran nombre d'amics i admiradors d'ells. Formant una caravana de tres autos, alguna moto i diverses bicicletes, sortiren els expedicionaris de Torroella a la una de la tarda, a fi d'arribar puntualment a l'hora del partit.

El camp esplèndid de L'Unió Sportiva Bisbalenca ofería un escalent aspecte, donada la gran concurrència que s'hi aplegà. Notàrem la presència de la primera autoritat local, President de l'entitatportiva i gran nombre de distingides personalitats de La Bisbal. També tinguérem el goig de saludar al bon amic nostre, advocat i regidor gironí En Joaquim de Camps Arboix.

Començà l'encontre i la primera impressió que produïren els dos «teams» en pugna, fou la de que s'havien trobat dues forces nivellades, amb elements ben primerats. Tota la primera part es mantingué viva la impressió aquella. Puig si bé els nostres devien apuntar-se el primer goal—la pilota havia picat al marc, tornà al camp i fou rematada, fregant altra volta al marc—no obstant, el primer goal fou entrat pels bisbalencs per una sortida llarga de n Bruguera; però als pocs minuts empataven els nostres amb un goal entrat fogosament per en Passarrius. I així va finir la primera part.

Al reanudar-se el partit, bentost desaparegué l'impressió rebuda. Tot el joc es concentrà en el camp de La Bisbal, a l'extrem que'l nostre porter no arribà a tocar pilota.

La superioritat dels nostres era evident. I si bé el resultat no estigué en consonància amb la forta i persistent enbranzida

d'aquella segona part, el triomf dels blancs-blaus era descomptat.

Acabà el partit amb 2 goals a 1 a favor del Club Deportivo Montgrí.

La primera part del partit fou arbitrat pel company Gumà i l'altra pel senyor Llach de La Bisbal, actuant ambdós amb gran encert.

L'equip vencedor era format per: Bruquera, Cherqui, Carreras, Pagès, Massoni, Serra, Vicens II, Casademont, Passarius, Carbó, Bou. L'Unió Sportiva Bisbalenca, s'arreglerà així: Verdaguer, Cana, Mont, Rigart; Roura, Figueras, Barceló, Agustí, Marianedas, Raurich, Giménez.

En retornar els vencedors a Torroella foren aclamats per un nucli d'amics que'ls esperava.

ELS PARTITS DE CAP D'ANY

Durant aquestes passades festes van jugar-se en nostre camp dos interessants partits. El primer dia va visitar-nos el Palamós F. C. i el segon, el P. F. C. de Girona.

Posats a resenyar aquests dos partits, el cronista experimenta una emoció desconcertant. Així com en el primer encontre tingueren els nostres una tarda d'aquelles tan grises, tan dissortades, en canvi l'endemà desenvoluparen una tasca digna dels millors elogis.

Es cert que la vigília de Cap d'Any els elements tots se'ls hi giraren en contra: un canvi fatal de pilota la qual perteneixia als forasters i que no reunia les condicions reglamentàries, motiu per arribar fins i tot, a suspendre el partit; la pluja persistent; i, més que altre cosa, el pessimisme, que degenerà en abandó, donant als palamosins el domini de força moral. Tot plegat feu que'ls nostres equipters, que'han entrat en el món sportiu amb empena formidable, retrocedissin en els seus primers intents de futbol. El resultat va ser de 5 goals a 0 en favor dels palamosins. Davant d'aïtals descercats, podia ésser molt més gran la derrota.

I vingué el segon partit. Amb la mala impressió que hom servava de la tarda anterior, no cal dir que una gran desconfiança ens invadia. Ademés, els gironins venien precedits de les més grans ponderacions per part de tots aquells qui els coneixien.

Començà l'encontre i com si una força oculta obrés un miracle, la reacció poderosa que experimentàren els nostres era cosa inenarrable. La tasca llur, rapidíssima i coordinada, no deixava haver pilota als

gironins, els quals a mesura que l'partit avençava es basien en un major desequilibri.

En finir la primera part, els nostres s'apuntaven ja els tres primers goals de la tarda. A la segona part la tramuntana bufava en violència. Els blanc-blaus jugàven contra vent; era feina temerària arribar als dominis del porter gironí. Calia doncs batre's a la defensiva. I fou aleshores quan l'empena dels nostres fou mes forta que mai, provocant l'entusiasme del públic.

Per tres vegades mes la bola entrava a la porta gironina.

Si analitzen seriament aquets dos partits jugats darrerament, en treurem la conseqüència que'en el segon partit s'invertiren els papers, ocupant els nostres el lloc de domini que'ls palamosins el dia anterior els hi arrebasàren.

Ço palesa que el factor entusiasme és element indispensable pel correu del futbol. Quan aquest ne els manca, el Club Deportivo Montgrí pot mantenir-se en bon terreny de joc i sap apuntar-se fermes victòries.

Si volem ésser justos no debem tancar aquesta ressenya sens fer ressaltar que l'equip gironí que ens ha visitat darrerament, es comportà en correcció exquisida, palesant un grau de cultura el qual podríem brindar a algun altre *team* foraster que se ha exhibit en nostre camp.

OFF-SIDE

NOTICIES

Carnaval.—Aquest any el Carnaval promet tenir una extraordinària i potser mai vista importància a Torroella.

S'ha format una Comissió plena d'entusiasme secundada per una nombrosa empresa.

Es parla de diferents actes ben organitzats; i tots els partidaris de la xerinoia s'han posat ja en moviment; cabalcades, concursos, comparses, disfresses, embalat, etc., etc. Si com sembla el projecte es realitza, el Carnaval d'enguany deixarà un llarg record entre els amics del divertiment.

Marxa.—L'ardit futbolista En Josep Lleonart ha deixat Torroella. Era un fundador del Club i formava part de la Junta.

Que l'acompanyin la ventura en sa sentida absència.

Defuncions.—Han mort a Torroella D.ª Agna Radresa Vda. de Pascual i D. Josep Bassa i Faura, virtuosos conciutadans nostres els enterraments dels quals palesaren les simpaties de que gaudien en vida. (A. C. S.)

Trasllat.—En Joan Adroher el conegut mestre de cuina que regí durant un temps la Casa Cotoliu i que tan demostrà el domini de son art s'ha traslladat a Barcelona.

En una carinyosa carta ens prega que salutem a ses nombroses amistats.

Queda complagut i rebí l'expressió de nostre simpatia més pregona.

Donatiu al Rober del Nen Jesús.—D.ª Maria Carreras de Prat ha fet un valiosíssim donatiu al Rober del Nen Jesús de Praga, consistent en dues peces de tela.

En nom de la Junta remerciem a la generosa donant, desitjant que tingui imitadors el generós desprendiment.

Conferència

A mitjans de gener donarà una molt interessant conferència el conegut publicista E. Isern i Dalmau ex-president de l'Ateneu Empordanés.

Recomanem per endavant l'assistència a tan important acte.

Comiat.—Nostre bon amic En Joan Gumà ha deixat Torroella per a traslladar-se a Barcelona on sojornarà per una temporada. Per son entusiasme i son esperit organitzador En Gumà es palesa com element valiosíssim en la fundació del Clup Deportivo Montgri i en les manifestacions de son funcionament.

Per la amistat que amb ell ens lligava i per la valor de son consell, nosaltres sentim la seva partida i desitgem que la absència sigui ben curta:

¡Que l'enyorament ens el retorni prompte!

El contrapàs sardà.—Formant part de la col·lecció «Emporium» que és un recull de belles dances populars catalanes, hem rebut la partitura per a piano del «Contrapàs sardà», dansa contemporània de la sardana empordanesa que tocava al començament de la centúria passada la cobla d'en

Pep Ventura i que ha sigut revisada, armonitzada i transcrita per a cobla moderna per en Salvador Raurich.

Remercièm efusivament l'envio.

Naixement.—Nostre amic i volgut consoci l'Ignasi Escuder ha tingut la ventura de veure's pare d'un xamós i robust nen.

La joia és més rellevant per quant mare i fill passàren un moment de perill per fortuna salvat rapidament.

En felicitar a les famílies Escuder i Candal desitgem que'l recent nascut sia penyor de perdurable felicitat en sa llar.

Adjunts.—Han sigut nomenats adjunts del jutjat pel corrent any els senyors següents: Ramon Ferrer, Joan Gumà, Pere Negra, Joaquim Subirana, Joan Barnes, Joan Bassa.

Bon encert en sa gestió.

Els catalans de Cuba.—Acabem de rebre un número del gran rotatiu americà «La Independencia» en el qual hi figura una ampla ressenya de les sessions de l'assemblea de constitució de la Federació d'Entitats Nacionalistes Catalanes a Cuba. S'hi veuen també varies fotografies dels grandiosos actes celebrats i una altra del esplèndid edifici del grup.

L'entusiasme patriòtic dels bons catalans de Cuba és altament encoratjador.

D'interès pels nostres agricultors.—Nostra primera autoritat local, preocupant-se del foment de la riquesa capital d'aquesta comarca, va dirigir-se a don August Matons, cap dels serveis agraris de la Mancomunitat assabentant-lo de les malures que sofreixen els arbres fruiters i molt especialment les oliveres. Dit senyor va posar una gran atenció en tot ço que li exposà l'arcalde i va oferir-se incondicionalment en fer un viatge d'inspecció per a poder realitzar un estudi pràctic sobre la matèria. Més tard ens donarà una conferència exposant tot ço que deuria realitzar-se per a remeiar aquesta crisi.

Davant l'importància d'aquest fet, és de creure que la nostra gent acullirà amb màxim interès la vinguda de dit senyor.

Prometatge.—Ha sigut demanda la

mà de la gentil senyoreta barcelonina Na Joaquina Geli per nostre bon amic l'Eduard Geli.

L'esmentada senyoreta ha estat uns dies a Torroella. Desitgem que l'anunciada unió de la simpàtica parella Geli sia volta-da de tota mena de ventures.

Els Reis d'Orient.—Si el temps ho permet sortirà la cavalcada dels Reis d'Orient, la qual s'està organitzant al entrar en premsa aquest número.

Son molt agraïts per nosaltres els donatius que rebem. Entre ells mereixen especial esment els del Sr. D. Jacint Carrera i del Sr. D. Enric Rodò els quals desde l'Habana i Buenos Aires respectivament s'han recordat amb temps dels pobres infants.

En nom d'ells i en el nostre, remerclem de tot cor als generosos donants.

Amb l'Atenen, pren part ben activa en la organització, la benemèrita entitat del Rober del Nen Jesús de Praga.

MOVIMENT DE POBLACIÓ MES DE DESEMBRE NAIXEMENTS

Dia 4, Agustí, fill d'en Geroni Bellido i na Anna Lloret; dia 4, Salvador, fill d'en Ignasi Escuder i na Narcisa Candal; dia 5, Josep, fill d'en Josep Amer i na Caterina Riera; dia 9, Cristiana, filla d'en Josep Camps i na Dolors Costa; dia 9, Manel, fill d'en Manel Alvarez de la Braña i na Carme Quiroga; dia 10, Llorenç, fill d'en Pere Parals i na Carme Comas, (Sobrestany); dia 17, Carme, filla d'en Narcís Pujol i na Dolors Moner; dia 24, Josep M.^a, fill d'en Joan Guillermo i de Amàlia Gispert; dia 24, Dolors, filla d'en Pere Puig i na Carme Alió; dia 25, Arias, fill d'en Jaume Ripoll i na Dària Pagès, (Estartit); dia 25, Maria, filla d'en Joan Batlle i na Mònica Andreu; dia 28, Pere, fill d'en Joan Oliveras i na Enrica Pibernus, (Estartit); dia 30, Miquel, fill d'en Josep Martí Noy i n'Adela Batlle.

DEFUNCIONS

Dia 9, Rita Aleñà Colom, 37 anys, casada; dia 11, Antònia Esplugas Mitjà, 25 anys, casada; dia 13, Josep Aleñà Rovira,

3 mesos; dia 13, Jaume Vilà Deulofeu, 20 anys, solter; dia 16, Esperança Iglesias Sánchez, 28 anys, casada; dia 16, Carles Comas Expósito, 15 anys, solter; dia 20, Anna Radressa Escuder, 84 anys, vidua; dia 28, Caterina Serra Gispert, 64 anys, casada; dia 29, Josep Bassa Faura, 82 anys, casat.

MATRIMONIS

Dia 25, Josep Robau amb Catarina Miàs; dia 26, Benvingut Soler amb Maria Font.

RESUM DE L'ANY

Naixements: Homes, 48; dones, 42; total, 90.

Matrimonis, 30.

Defuncions: Homes, 37; dones, 36; total, 73.

El Dr. Noguer, metge especialista en malalties de la pell, cabell i sifiliografia de l'Hospital Clínic de Barcelona, fa avinent que accedint als precs de la seva distingida clientela d'aquesta província, ha obert consulta a Girona, el 1er. i 3er. dissable de cada mes carrer de Ciudadans, 5, 1er., de 10 a 11 i de 2 a 3 i hores convingudes, per a malalts de «Radium i anàlisi de sang».

Barcelona, València 200, pral.

Antiga Fonda COTOLIU

A càrrec de GIL PUJOL

Serveis a la carta: Pensions: Berenars
Resopons: Vins superiors de la terra
Licors de les millors marques.

**Carrer de la Porta Nova
TORROELLA DE MONTGRÍ**

IRIDOL VINTRÓ

calma tot seguit el MAL DE CAIXAL

Venda: Farmàcies Pou i Garcia. — Torroella de Montgrí.

ANTIPOPLÉTICO MEISTER

LA APOPLEJIA (Parálisis o feridura)

CURADA O EVITADA CON EL

Antipoplético del abate Jh. Meister

DEL MONASTERIO DE HIRSAM

El remedio inmunizador e infalible, el **UNICO** en el que se puede poner confianza ciega para evitar y curar la Apoplejia (Feridura), se debe a la valía de este, en el mundo sabio médico y mas tarde, en el claustro, virtuoso fraile, abate JH. MEISTER.

En efecto. Si algún antepasado vuestro ha sufrido ya de Apoplejia, si potus calamities, hormigueo en las manos y en los pies, disminución de la vista y tacto, decaimiento general, pérdida de la memoria con mucha propensión al sueño o véis pasar puntos luminosos por delante de los ojos es que la Apoplejia os está acechando y si no queréis ser su víctima, tomad enseguida el Antipoplético MEISTER.

Es el unico remedio que devolverá al paralítico el movimiento perdido en sus brazos o piernas, especialmente dentro del primer año del ataque

ya los primeros días; hace recobrar el habla clara y sonora a los balbucientes paralíticos que por el ataque se han visto privados de ella.

Frasco grande 10 pesetas : - : Frasco mediano 6 pesetas

FOLLETO DIVULGADOR DE LA APOPLEJIA GRATIS

Depósito general y venta: Farmacia de los Ferrocarriles del Norte, calle de Vilanova, 1 (frente Arco Triunfo); Dr. Andreu, Pérez Martín y Comp. BARCELONA y en TORROELLA DE MONTGRI Farmacia del Dr. García Gines.

CHOCOLATES
PIERAY
CHOCOLATES
PÍDASE EN TODAS PARTES